

VOL. 25. ÉV

1927 június 1.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 11 SZÁM

ISTEN NEKI

— No, komám, annyit orgonál az öreg Dongó, hogy mondok Isten neki, én is megyek vele az ókontriba.

TIBORC

A föld fia. S ezredéve szórja a buzát beléje — S ezredéve szántogatja arcát a gondnak ekéje.

Kaspi tenger mélasága, Kirgiz-puszták ósnyugalma a szemében — s nem lebbenti Nyugat hős szellő-fuvalma.

Földre hajol, Napba bámul, mintha keresne vagy várna a Távolság tengeréből eljövendő csodákra.

Karja, mely ott döngette még Bizáncnak arany-kapuját, pipacs-bokrétás mezőkön dönti rendre arany-buzát.

Dönti rendre izzó nyárban a másnak hordja asztalokba: verejtéke vérrozsáját uri, fehér asztalokra.

Sarjából hány csillag gyúlt már és suhant a magyar égre, de nem értve, elfeledve visszahullott holt mezőkre.

A munkácsi hegyormokon falat emelt csontjaiból, isaszegi vérmezőkön, Lublin alatt s a Doberdón.

És ha a föld is elhagyja, ott a gyár, a bánya mélye. Vagy vándorbot a kezében S Amerika int feléje.

Csillagos ég búcsúztatja, magyar nyárfa megsiratja Sirja felett orgonál a Niagara zuhatagja.

De a szétszórt csontjaiból, Sójából égig-erő, égő, véres virág fakad, pacsirta-dal kél felette — És övé lesz a Jövendő.

RIMPEK JENŐ

CSER LAJOS
8126 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kás, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek muníció kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Vidékről érkezések keressék fel üzletét.

A törvény nevében

A régi vármegye embereiről sok rosszat lehet olvasni az írásokban. De azok a valóságban nem voltak olyan rosszak. Az ő kezükben a törvény kardja nem volt még olyan merev, mint a modern jogászokéban, hanem hajlékonyabb. A karjuk meg éppen sokkal hajlékonyabb. Az ő vágásuk tehát jobban odatalált, ahova kellett. És nem is vágtak nagyobb sebet, mint ahogyan éppen okvetlenül kellett.

Aki megmaradt belőlük, most is olyan. Sokat kell tapasztalni a világban, amíg az ember belátja, hogy a régi sem volt olyan rossz, az új sem olyan jó, mint ahogyan mondják.

Ezt pedig egy derék főszolgabíró barátomról tudom legjobban, akivel egy óra folyás alatt úgy megbarátkoztam, mintha tulajdon édes testvérem lett volna. Pedig ő régi ember volt, én pedig új. És annak előtte sem láttuk egymást. Kevés embert tudtam rövid idő alatt ennyire megszeretni, holottan a gondolkodásunk annyira volt egymástól, mint teszem Peking Enyingtől.

Vicinális vasutat nyitottunk meg egyesül: erővel a Bácskában, Szabadka és Óbecse közt. Először mindjárt ki lehet találni, hogy az egyik vasúti kocsiban jégbehűtött pezsgők és más hasonló jók utaztak velünk. A másik szalonkocsiban vidám vendégasztal körül folyt a barátság, a harmadikban pedig ferbliztek, még pedig nagyban.

Mink az asztal körül poharazván, beszélgettünk és időnként, egy-egy állomásnál, ahol a vonat megállott, kimentünk beszéldeket hallgatni, mon dani és éljenezni. Aztán barátkoztunk, beszélgettünk tovább. Olykor átnézegettünk a ferbliző kocsiba is, ahol minden új állomásnál emelték a vizit és örülten kezdtek besszerelni. Már egész halom bankjegy volt összedobálva a kaszába.

Legelőbb én sokaltam meg. Oda-szólok a derék M. főszolgabírónak:

— Te, amazok odaát kutyául csinálják. Elkártyázzák az egész vasutat az utolsó állomásig.

— Látom.

— De ez nem elég. Tehetnél is valamit, mert szégyen ér bennünket. Neked van hatalmad hozzá. Eppen a te járásodban vagyunk. Tiltsd le azokat a bolondokat.

Egyet hunyorított a balszemével:

— Most nem lehet. Majd fölvirrad az igazság napja is.

Poharaztunk, adomáztunk és robogtunk tovább. A vonat nemsokára

beért a zentai állomásra. Ezerszámra volt kint a nép. Gombostűt se lehetett volna a földre ejteni. A tüzőltők fújták a rezet, a zászlók lobogtak, a tömeg éljenzett, a városi főjegyző szónokolt.

De a ferbliző-kocsiban folyt tovább a gusztó az asztalra fölhalmozott bankjegyekal fölött. Csak úgy gondolomra is fölül lehetett a kassza 500 forinton.

A főszolgabíró, éppen a legnagyobb szónoklat alatt, egyszerre csak megrántja a kabátomat:

— Most ide vigyázz, te tollragó. Ilyet még nem ettél.

A szónoklat éppen a vége felé tartott: "Ennélfogva, szeretett polgártársaim, azt kívánom, hogy hazánk dicsőségére . . ."

Ebben a pillanatban a főbíró belépett velem a ferbliző kocsiba és tréfás, jovialis hangon rákiáltott a ferbliző urakra:

— A törvény nevében!

Azok oda se figyeltek neki. Ő azonban vaskos kezével egyetlen fogásra fölmarkolta az egész bankot az asztalról és abban a minutomban kidobta a nyitott kocsiblakon.

Odakint a szónoklat végével járó éljenzés összeolvadt a bankjegyeket kapkodó emberek zsvivájával. Száz és száz kéz kapkodta a levegőben szálíngozó kisebb-nagyobb bankjegyeket. Nagy nevetés, majd egetverő éljenzés támadt . . . a vonat fűtyült és mi kirobogtunk az állomásról. Még messziről is lehetett látni, hogyan osztozik a tömeg a bankon.

Ezzel az egy fogással el volt végezve minden. Eljárás, tárgyalás, birság, elkobzás, irka-firka, föllebbezés.

A ferbliz urakban különben volt annyi jóizlés, hogy egy kis mérgelődés után szépen letelepedtek a mi asztalunkhoz és a kártyákat maguk dobálták ki az ablakon.

Semmiféle komoly zokszó nem esett a dolog miatt.

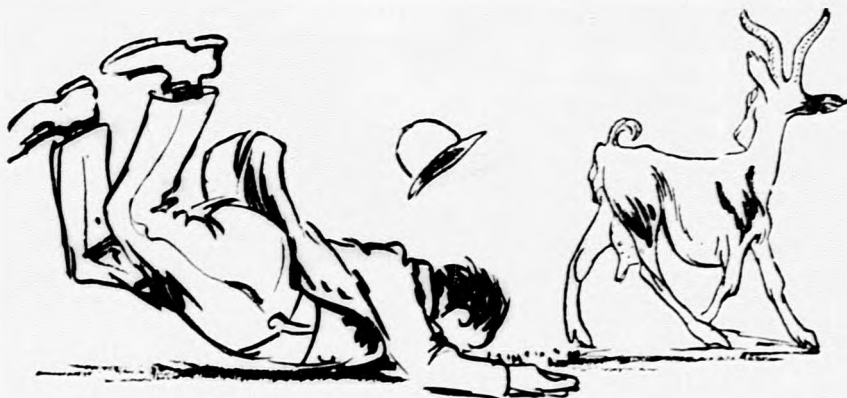
Kenedi Géza

**A NIAGARÁHOZ VALÓ
KIRÁNDULÁSOK**

alkalmával, ha Buffalo városát és a világhírű Niagara Falls-ot felkeresi ne feledjen el betérni a Riverside Park sakán levő magyar vendéglőben elsőrendű frissítőket kaphat és figyelmes kiszolgálásban részesül.

SZÓKA IMRE s FIA

2809 Niagara St. Buffalo, N. Y.

VIDÉKI KRÓNKA

DAYTONBAN az egyik módlász bodi ugyancsak megjárta a minapában. Igen meg akarta mutatni az ügyességét, de balul ütött ki neki, mert mikor megcsinálta a módlit és lekefélte, a nagy ügyeskedésben "kór" helyett beletette a kezét a "módliba" és azután lezárta. A másik "módlinál" kereste a kezét, de nem találta. Tüvé tette az egész épületet s még a kéményben is kereste a kezét, mert azt hitte, hogy talán a kéményseprő vitte el, de azután rájött, hogy Amerikában nincs kéményseprő. A bodija rászólt, hogy miért siet annyira? Azt válaszolta erre, hogy muszáj sietnie, mert vett egy drága gépet, hát annak az árát ki kell keresnie.

Később, mikor leöntötte a módlit, kiszült, hogy szörös kezét öntött, amely lángot vetett annyira, hogy a tüzoltók is kivonultak. — Mikor levették a "módlit" tetejét, akkor sült ki, hogy kezét öntött a bodi. Nagybusan panaszkodta a munkavezetőnek, hogy mi történt vele. A munkavezető tréfásan odaszólt neki, hogy a kefe ára ennyi, a módlit meg annyi, s ezt levonják a pedából. A bodi nagyot sóhajtott:

— Hej, miszter forman, akkor odavan a Hudson six!

Azóta nem tanácsos a bodi előtt a sixet emlegetni.

Husvét másodnapján az egyik east chicagói miszternek elmondta a passiót a misziszé. A miszter erre kapott egy veder vizet és leöntötte a misziszé. Erre azután a fiu is kapott egy fazék hideg vizet és nyakon öntötte az apját.

A miszter erre nagybánatosan elment a gyárba és ott felesapott borjúkereskedőnek.

East Chicagóban bálba készült egy miszter, de közben elaludt és mikor felébredt, nem talált senkit a házban. Vakargatta a fejét s azután elkezdett pénzt keresni, de nem talált sehol. Mivel pedig nem lehet pénz nélkül elmenni a bálba, a miszter otthon maradt, de boszut esküdött és bezárta belülről az ajtókat, meg az ablakokat, hogy be ne mehessenek a házbeliék. Csakhogy az egyik ablakot nyitva feledte s a házbeliék egy létra segítségével azon kerültek a lakásba. Így tehát nem sikerült a boszuállás.

BIZTOS A DOLGÁBAN

Megy a vonat. Az egyik kocsiszakasban egy hölgy ül és egy ur. Egyszerre csak csattanás, dörrenés, recseg, ropog minden, a vonat összeütközött. Szerencsére a két utasnak semmi baja sem történt. Csak a hölgy ijedt meg nagyon, de az illető ur a borzalmas pánik pillanatában is nyugodtan tovább olvasott.

— Mondja csak kérem — szólalt meg aztán a hölgy magához térve — hogy van az, hogy ön ilyen rémületes pillanatban is olyan nyugodtan tudott maradni?

Az utitárs mosolyogva legyintett. — Mért nyugtalankodtam volna? Nekem megjósolták, hogy akasztófán fogok meghalni!

Dr. L. H. HERBERT
VOLT EZREDORVOS
8005 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICHÓ

"Szót bend"-i holmik

A BORBÉLYNÁL

Betér az őrmester a Kohajda borbélyhoz és megkérdi tőle mibe kerül a hajvágás.

— Ötven cent, — feleli határozottan Kohajda.

— Akkor vágjon le belőle kérem 20 cent árát, — mondja az őrmester.

KORMEGHATÁROZÁS.

— Van-e kis öcséd? — kérdi az öreg Rátkay a kis Kornélkától.

— Van hát.

— Hány éves?

— Azt nem tudom, de már háromkodni kezd.

(A "Pletyká"-ból.)

JULIUS
12

Ezen a napon indul New Yorkból a közkedvelt

BERLIN

óceánóriás, hogy kényelmes, tágas kabinokban, gyönyörű nyári utazás után az

ÓHAZÁBA

vigye azokat a magyarokat, akik ezt a nagyszerű társasutazást

Kemény György

a népszerű magyar költő a "Dongó" szerkesztőjének személyes vezetése alatt akarják megcsinálni. Leszállított három osztályú térítijegyek

**NEW YORK-BUDAPEST
ÉS VISSZA \$192.50**
U. S. ADÓ KÜLÖN

A világhírű Lloyd-konyha és kiszolgálás. Foglalja le helyét már most a helyi ügynöknél vagy

32 Broadway, N. Y.

NORTH GERMAN

LLOYD

BOLYONGÁS KÖZBEN

HETEKEN át jártam Amerika magyarlakta helyeit, hogy bemutassam Magyarországról hozott mozgóképeimet az amerikai magyaroknak és beszéljek nekik a szülőföldről. Azonkívül pedig anyagot és képeket akartam gyűjteni Magyarországon tartandó felolvasásaimhoz.

Jórégen ismerem már az amerikai magyarokat, de azért személyes tapasztalat alapján akartam meggyőződni arról, hogy mivé lett az amerikai magyarság a háboru után. És mondhatom, szomoruan tapasztaltam, hogy az amerikai magyarság nagyon megváltozott és pedig nem előnyére.

Akadnak még mindenfelé a régi fajtából való magyarok, de a nagy többség vajmi keveset törődik magyarságával. A prohibíciós világ, a bevándorlás megszigorítása és sok más egyéb alaposan megváltoztatták a magyar sorokat. A sokat kárhoztatott régi korcsmák helyét elfoglalták sokkalta nagyobb számban a lebuajok, ahol drága pénzért árulják a kotyvalékokat a boldogtalan magyaroknak, akik közül nagyon-nagyon sok teljesen tönkrement a vad italtól és reszketve, holdkórosként vonszolja elnyomorodott tagjait egyik lebujból a másikba. Nem törődik már semmivel, csak a mérge után reszket és napról-napra szaporodnak a sirok, a magyar sirok az amerikai temetőben.

Nem érdekli a tüzital rabjait semmi. Se Magyarország, se Amerika. Csak inni akarnak minél többet, minél gyilkosabbat. Örömmel láttam, hogy az asszony-népben van még érdeklődés, a magyar faj iránt való szeretet. Kipirult arcu, könyező szemü magyar asszonyok hallgatták beszélgetésemet, nézték magyar képei-

met, míg az emberek nagyobb része imádta az alkoholt.

Nagyon, de nagyon megváltozott az amerikai magyarság. De azért vannak még biztató magyar szigetek, ahol a pálinka mellett más egyébre is gondolnak az emberek. Különös például, hogy a kis Lackawannán kétszer annyi hallgatóm volt, mint a nagy Cle-

számban vonultak ki, amint azt elvártam volna.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik utamon segítségemre voltak. Egypár helyre még elmegyek magyarországi utam előtt s majd odaát elmondom szóban és képből, hogy mit láttam az amerikai magyaroknál.

KEMÉNY GYÖRGY

Tudnivalók

Julius 12-én a North German Lloyd "Berlin" nevű hajóján indulok Magyarországra s eddig már sokan jelentkeztek, akik velem teszik meg az utat.

Akik csatlakozni akarnak hozzánk, jegyezzék meg a következőket:

1) Foglalják le helyüket mielőbb a hajón és lehetőleg irjanak nekem, hogy velünk jönnék.

2) Akik részt akarnak venni július 31-én a kis-kőrösi Petőfi-szobor leleplezésén, azok is jelentsék be szándékukat.

3) Heves vármegyében nagy arató ünnepet rendeznek az amerikai magyaroknak. Tokajban és Badaacsonyan pedig szüreti mulatságot. Budapesten megnézzük a Szt. István napi körmenetet. Érkezésünk alkalmával pedig nagyobb szabású fogadtatás lesz Budapesten, azért idején szeretném tudni a velünk együtt jövők neveit.

4) Magyarországon mozgóképeket veszek fel különösen azokon a helyeken, ahonnan tömegesebben élnek itt magyarok, s azért kiki idején írja meg, hogy kiket szeretne látni Magyarországról a mozgóképeken.

Magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

velandban, ahol pedig husz esztendőn keresztül minden magyar mozgalmából alaposan kivettem a részemet. Örömmel láttam, hogy Columbus, Dayton, Phillipsburg és Perth Amboy és Youngstown magyarjai sokkalta nagyobb

Szép volna az élet

Szép volna az élet,
Csak ily bús ne volna:
Nyári nap az égen
Télbe ne hajolna;
Ne kellene mindig
Múlt időt mérni,
Messze célra törve
Hamar, célhoz érni.
Futni haldokolva,
Szép volna az élet,
Csak rövid ne volna!...

SAJÓ SANDOR

HELYESEN FELELT

Egy falusi iskolában helyszüke miatt a hittani órák alatt néhány fiúnak a földön kellett ülnie. Véletlenül a hitoktató azok egyikétől kérdezte:

— Mondd meg fiam, miért vagy a földön?

Gyorsan felel a fiú:

— Azért vagyok a földön, mert a padokban nincsen hely.

MAGYAROM!

Juniushban rózsákból vessék meg az ágyadat, ha potyán olvasod a Dongót.

Viszlay Jánosnál
Nem vendég a bánat,
Ételben s italban
Jókedvet kínálak
A szállodájában.
Nézzen be hozzája,
Ki Pittsburghba kerül,
Soha meg nem bánja.
Aki holdkóros lesz,
Nem esik hibája
S nem viszi nagybotos
Drága komaságba.

109 GRANT STR., Pittsburgh, Pa.

PETRÁS LAJOS
ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS
Irodái:

1040 Guardian Building
8917 Buckeye Road
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
CLEVELAND — OHIO

ESETEK

AZ ERÖMŰVÉSZ

KUNÉKNÁL történt Fordson most husvét hétfőjén, hogy náluk voltak olyan öntözködés-féleképen South Riverről Kocsáros Péter, Márton János, Tóth Ferenc, javarészt mind falubeliek, a kik ilyen ünnepeken egyik pléztől a másikra járnak látogatóba.

Már a külső öntözködés elvégződött s a jó barátok kezdték belülről is megtapasztalni ezt a szép ősi szokást, mikor a családnál új látogatók jelentkeztek, még pedig három, élükön Fodor András-sal.

Ezek már másfelé is jártak öntözködni kívülről, belülről, s elég vidám hangulatot hoztak magukkal a barátságos lakásba.

Szó került erről-arról, a többek közt felhozódott az is, ki milyen erős ember?

Es épen csak ez kellett Fodor Endinek, nem egyéb.

Tudniillik, ez igen egy erős ember: Fords-on talán majdnem a legerősebb.

De nemesak szóval, hanem igazándiban is.

Legalább ő úgy mondja s így mondta a kérdéses husvét hétfői napon is ebben a bizonyos társaságban.

Szó volt ott székemelésről, meg hazai buzás zsákoknak vállra való felhajintásáról, mindezekben Fodor Endi volt a vivát, vagyishogy első legény.

Még fogadás is történt. Tíz dollárba.

Arra fogadtak, hogy ez az Endi felemeli két kézzel a földtől a szoba menyezetéig a társaság egyik tagját, South Riverről való Tóth Ferencet.

Mikor a fogadást annak rendje módja szerint törvényesen meg-

kötötték, Endi nekiállott, hogy megmutatja, mit tud.

Tóth Feri kiállott a szoba közepére és várta, hogy emeljék.

Fodor András pedig felgyürte a két karján a kabátujjakat és megkezdte az emelést.

Két kezét odaillesztette a másiknak a hóna alá és megfeszítette izmait.

Tóth Feri nehéz ember, nem kell elfelejteni.

S az erőművész bele is vörösödött a munkájába, már a legelső pillanatban, de persze nem hagyta magát, hanem fujt egy nagyot, hogy talán majd az segít.

A többiek valamennyien feszült figyelemmel vigyázták a Tóth Feri cipőjét, mikor hagyja el a talajt.

A fogadók két párton voltak, egyik az erőművész mellett foglalt állást, a másik ellene.

— Nem lesz abból semmi! — mondták az ellenpártok.

— No még egy cseppet! — biztatták az erőművészt barátai.

S a biztatástól fellelkesedve, tényleg vitte is annyira, hogy a másiknak a két sarka felemelkedett a földről. Am a lába ujjá még mindig a földön volt.

— No csak még Endi! No még egy cseppet.

Itten aztán ahogy Endi erőlködött s nagy csendesség lett a kiváncsiság folytán, egyszer csak hallatszik ám — úgy az Endinek a gyomra tájékáról — valami furcsa hang. Mintha valami pattanás féle lett volna, utána nyomban egy másik hang, mintha repedés lett volna.

Endi erre csak elhalványult és hirtelen elengedte Tóth Frenket a keze közül.

És ment kifelé a szobából sza-

porán, míg egyik kezét rászorította a gyomra tájékára.

— Hova mégy Endi? — kérdik tőle már kint a konyha ajtónál.

— Haza megyek.

— Minek?

— Minek?

— Hát nem vetted észre? Elszakadt a nadrág szijjam és eszszik rólam a nadrág lefelé.

— Egye fene azt a nadrágot, talán még van alatta más is, azért nem kellett volna a mutatványt abbahagyni.

— Jó, jó! de az alsóruhámon hogy nem volt gomb, hát azt pinnel tűztem össze és az is kiugrott a helyiből.

— De visszajössz, ugy-e?

— Hogyne jönnék, vissza hát! Csak megfikszolom magamat.

Dejszen várhatták azt vissza. Bizony csak nem jött és így a fogadás eldöntetlen maradt; sőt még most az is kétséges a south riveriek előtt, hogy Fodor András fordsi legény csakugyan megérdemli-e az erőművész nevezetet?

(A new brunswicki "Magyar Hírnök"-ből)

A VIZ

Meséli a kis Géza: Azt tanultam az iskolában, hogy a viznek nincsen sem ize, se szaga. De ez nem igaz.

— Nem igaz? Aztán miért nem lenne igaz?

— Mert a nagybácsinak alig egy-két korttyal öntöttem a sörébe, és ő azt azonnal észre vette.

KIT SZIDTAK?

Szabadságra jön haza a legény a katonáéktól Edesanyja asztalhoz ülteti és a legjobb ételével kínálja. Azt mondja:

— Egyél, drága egy szerelmes fiam, tudom, szidtak eleget a katonáéknál!

A fiu fel se néz, csak eszik tovább s azt mondja:

— Engem oszt nem, edesanyám, hanem kendet!

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-10 óra
este 8 óráig. Vasárnap 2-5 óráig.

MUFFOL MISKA

FŐBURDOS SZAVALATAI

MAHÓNAP már aratni kéne, oszt még mindig ojjan hideg van, hogy a zember muzsika nélkül is összeüti a bokáját. A zeső meg mindig esik oszt nem lehet pitnikre menni. Mán pedig ráférne a zemberre egy kis gypelés a sok szobaáristom után.

Lakavónán érdemes főburdosnak lenni, de csak úgy, ha a zember kigöndöríti a haját azutég meg otomobilja is van, mer akkor fenekig tejfel ott minden. De azér mégis csak szeretnék oda elmenni, mer aszondik, hogy a görlik bugyogóba rugdosik ott a labdát.

A lakavónai miszter meg igen elcsudálkozott, hogy a miszisz vasárnap nem ment a templomba, de ebédet főzött. Örült is a miszter, hogy eccer vasárnap is ebédelhet. De nem soká tartott a zöröme, mer meggyüttek a vendégek, oszt akkor tutta tek. Mérgibe a konyha főgyire borítotték. Mérgibe a konyha főgyir borította a miszter a zebédet, de rosszul tette, mer komának szölitötták a nagybotossal. Hát nem is szabad haragudni egy jóra való miszternek.

No, de nem szavazok most többet, mer fekete macska szalatt el előttem tegnap este, hát ez bajt jelent. De azér ha valamejjik takaros miszisz meghívna vacsorára, hát azér vennék egy esencset.

California állam Crescent City nevű városkájában egy börtönviselt vonatrablót választottak meg polgármesternek. Szóval nem kell megjedni, mert vannak még "esenz"-ek Amerikában.

Hirek Pencelvániából

PITTSBURGH környékén az egyik bodi elhatározta, hogy megnősül, mert már régen elvette a csikófogakat. Sok járkálás után talált is menyasszonyt, de a lagzi befagyott, mert nagy szombatra rendezték és így nem mentek el a vendégek a lagzira. Pedig ez nagy baj volt, mert a völegény a lagzi jövedelméből akart butort venni, így pedig csak adóságot csinált.

Gondolt tehát merészet és egy hét mulva vasárnap tartott egy második lagzit, amelynek jövedelméből kifizette az első lagzin csinált adóságot. De butor még mindig nem volt, így azután a következő vasárnap megtartotta a harmadik lagzit s tényleg meg is került a butor ára. Ez a siker úgy felbátorította a derék völegényt, hogy egy negyedik lagzit is rendezett a szomszéd városban. Ha sokáig folytatja, akkor nagyapa korában is völegény marad.

Daisytown-ban ugyancsak folyt az öntözködés husvétkor, de nem is csoda, mert sztrájkolnak a bodik és így valamivel el kell tölteni az időt. Az egyik miszter a sok politizálás miatt mindenünnen kimaradt és így nem mehetett sehová a misziszeket megönteni. Hogy mégis ő se maradjon el egészen, megöntötte a tehenét. Igen ám, de tulságosan meglócsolta a riskát, amely azóta olyan betegen jár, akárcsak a hideglelős malac.

MAGYAR TEMETKEZÉSI

VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEGFENYESEBBTÖL A LEGEGYSZERESBŐL A LEGJUTANYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

Franklini figurák

KÉZFOGÓ volt Franklinben az egyik magyar háznál, de egy kis hiba esett, mert a bodi nem hívta meg a lelki jó komáját a Kézfogóba, amiért igen mérges lett a koma, kapta az öreg fejszét és a konyhában meg a szobában igen megegyengette a "furnicsert". Azóta azzal ölik a komát, hogy volt-e a kézfogóban?

Berándult a vidékről egy farmer bodi Franklinbe, még pedig huszárosan lóháton. Holmi kis holdvilág után érdeklődött. Hát kapott is bőven, de azután ugyancsak holdkóros lett és a komája rimánkodott neki, hogy ne menjen lóháton haza, de a farmer kivágta nagybüszkén, hogy ő huszár volt az óházában. Igen ám, csak hogy a volt huszárral ide-oda ment a ló az uton, s a nagybotos bevitte a lovat az áristomba és másnap 23 beteget kellett fizetnie a lovaglásért.

Tojást akartak festeni az ogdensburgi bodik husvétra. Fel is tettek főzni egy fazéknyi tojást s azután elindultak Franklinbe tojás festéért. Vettek is valami két litert, de mikor kifelé mentek a boltból, a nagybotos megkérdezte tőlük, hogy mit visznek? A bodik azt felelték, hogy festéket. A nagybotos nem hitte el és a vizsgálatnál ködmönlének vált a festék. A bodik koponyáinkint 13 dollárt fizettek a festéért.

Massillonban egy Iván János nevű ember feleségének nagyon szép orra volt és Iván attól félt, hogy ezért valaki beleszeret. Leharapta tehát az asszony orrát. De miért éppen pont az orrát?!

FÖLDIKÉM!

Hát meddig kell még biztatni, hogy leszurd azokat a betegeket?!

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a felhött is
Táncos kedvű marad
S marokra szorítja
A talpas poharat.

511 Ontario Str. Buffalo, N. Y.

VETERÁN PESTA

régi amerikai és Zöldfülü Marci

MONDOK, hogy szólni kék mán valamit a zókontris utrul is, akirül régen nem beszéltem, mer hogy igen el vótam keseredve. Hát a híres Debrecenbe is vótunk, oszt megnéztük a híres nagy erdőt, akibe a debreczeni krinika van most. Hát aszondom, hogy ott egész gyönyörűség lehet betegnek lenni. De mán öreg Bujdosó László hortobágyi csikós nem így gondokozott, mer hirtelenül ellépett a krinikáru, ahun májbajrul gyógyították vóna a híres doktorok.

Mikor kimentünk a Hortobágyra, hát éppen akkor valami német mozisok jártak a Hortobágyon oszt megrittolták az öregot a hortobágyi csárdába. Hát be is kacsintott a zöreg alaposan oszt ugyan cifrázta a lépést mikor odaértünk. Orsós professzor is velünk vót oszt ugyan elővette a zöregot, hogy minek nézett úgy bele a pohárba. A zöreg Bujdosó ugyan mondogatta, hogy hát nem is ivott ő ojjan sokat. Meg azutég csak addig cifrázza a lépést, ameddig gyalog jár, aki nem is csuda, mer csak a kutya szokott gyalog járni.

Oszt hogy megmutassa a legénységét, hát leszólította a zegyik csikós fijasát a lóhátrul, oszt ő ugrott a nyeregbe. No, akkor már nem is vót italos a zöreg, mer ugy ült a nyeregbe, akárcsak egy cövek, oszt ugy átugratta a kerítést, akárcsak a parancsolat. Még Orsós professzor is elmosojodott rajta, de azér rászólt a zöregre, hogy vigyázzon a májára, mer másképp nem soká ülhet lóra.

Hát kutya nagy darab főd a Hortobágy oszt annyi ló, birka, meg bika van rajta, hogy tán meg se lehetne számolni. Gyönyörűség még csak rájok is nézni, de a hortobágyi komondor kutyák se kismiskák. Szerettem vóna belőlük elhozni egypárat Amerikába, mer ijjen kutyákat nem láttak ebbe a kontriba.

Máskülönb Debrecen nagy város, de sok benne a pájeszes galicijános, akik ugy járnak ott, mintha csak ők szerezték vóna Magyarországot. Egy kicsit görbén néztem rájok, akárcsak a hortobágyi csárdába a pohárra, amejjik igen kicsiny vót. A Baja Miska tiszteletes ur igen megörült nekünk oszt ugy megrittolt, hogy még a Marci is kiakart vágni egy dikcijót.

Hát amondó vagyok, hogy aki elmén a zókontriba, nézze meg a Hortobágyot, oszt mongya meg öreg Bujdosónak, meg Balog számadónak, hogy tiszteltetem őket.

KÁROMKODÁS

AKERÜLETI kapitányság kapujában posztolt egy nagybajuszu rendőr. Fázósan topogott a hidegben. Egyszerre csak melléje állott egy ferencvárosi polgár.

— Bocsásson meg, biztos ur, — szólott illetudóan — de nem vagyok tisztában a káromkodási rendelettel. Magyarazza meg nekem, hogy mikor büntetik a káromkodást? Az például büntetendő cselekmény, ha valakinek azt mondom, hogy:

— A kutya fáját magának!

— Ez még nem káromkodás — felelte a rend őre.

— Hátha azt mondom valakinek, hogy a fene egye meg!

A rendőr elgondolkodik. Csóváltgatja a fejét. Maga sincs tisztában a dologgal. Hosszasan kezdi magyarázni, hogy csak trágár és istenkáromló szavakat nem szabad használni.

A ferencvárosi polgár figyelmesen hallgatja a szakszerű magyarázatot és e közben megáll a magyarázó rendőr körül még két asszony, meg egy suhanc. Ők is tanulnak. Az egyik asszony meg is kérdezi:

— Hát a rossz seb, az káromkodás?

— Hát az... az nem éppen, mert a rendelet is előírja, — böki ki hosszas gondolkodás után a rendőr, — hogy zamatos, magyaros mondásokat to-

vábbra is lehet használni büntetés nélkül.

És a rendőr tovább magyaráz nagy komolysággal. E közben egyre többen gyülekeznek köréje — törvényt tudni akarók. Ott áll a mindjobban szaporodó csoportban egy füstös-képű roma a Liliom utcából. És az általános kérdez-sködések során ő is megkockáztatja:

— Azst mondja meg biztos ur, káromkodás azs, ha azst mondom a rajkónak, hogy vakulj meg?..

Az emberek nevetni kezdenek. A rendőr szigorú szemekkel rávillan a cigányra.

— Az nem káromkodás, csak rossz kívánság, — jegyzi meg egy ferencvárosi suhanc.

A nevetés harsogva robbant ki az emberekből. De a rendőr szemévilanása egy-kettőre helyreállítja a tekintélyt.

— Oszoljanak! — adja ki az utasítást, mert állanak körülötte már legalább huszan.

— Még csak azt mondja meg biztos ur — áll elő most egy másik suhanc, — megbüntetnek-e, ha azt mondom a komámnak, hogy:

— Az anyád is... — tehenet vett a vásárban? — fejezi be kérdését a ravasz suhanc.

A rendőr szétoszlatta a tömeget.

A KERESZT

Minden hátralékos neve mellett fekete kereszt van a Dongón levő címzésnél. Nézze meg kiki a keresztjét és küldje be a betegeket, mert a Dongó nagyon megunta már a keresztthordást.

Himler Márton megérte amerikaiasságának 20 éves fordulóját. Hát kellett ez neki?!

Magyarországon fagy volt a "fagyos szentek" napjain. Erre való tekintettel a Dongó hátralékosai elhatározták, hogy csak akkor fizetnek majd, ha fagy. Hát fagyjanak meg!

Hegedüs Pál

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyet minden vonalra. — Aki pedig nyakmerevédsében van, az kaphat nála bedörzsolésre finom olajat.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:
1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ
HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

LINDBERGH! Ez a német hangzású név zug végig napok óta a világon. Erről beszélnek mindenfelé az emberek, róla irnak mindenfelé az ujságok. Ez a 25 esztendőes gyerekmber ugyanis megtette azt, hogy beleült egy repülőgépbbe egyedül itt Amerikában és csak Párisban szállt ki a gépből, valami 34 órai repülés után. Vállalkozása kezdetén azt gondolta mindenki, hogy elpusztul a tengeren, de nem így történt. Átrepült az Óceánon és most világhős lett belőle, aki előtt a szó szoros értelmében térde és fejet hajtának a földi hatalmasságok. Ha elpusztult volna a tengeren, akkor megsiratta volna az édesanyja, talán megsajnálta volna néhány ember, de a nagy többség úgy vélekedett

volna róla, hogy bolond volt, mert lehetetlenségre vállalkozott.

A vakmerőséggel párosult szerencsés véletlen világhóst csinált a fiatal Lindberghből, aki előtt meghajolt a vén Európa s akit lázas izgalommal vár Amerika, amely végtelenül büszke arra, hogy amerikai fiu cselekedte meg ezt a vakmerő dolgot. Mindenesetre nagy dicsőség Amerikára nézve, hogy az ő fiaiból került ki ez a világhős, de talán azt is illenék megemlíteni, hogy az amerikai világhős apja egyszerű svéd bevándorló volt és ha jó néhány esztendővel ezelőtt úgy elzárták volna Amerika kapuit az idevagyakozók előtt, mint a hogyan most elzárják, akkor talán Amerikának se lehetett volna most ünnepelt világhőse.

A franciák különösen is kitétek magukért a nagy amerikai hős ünneplésében. Ugy agyonölelték és csókolták, hogy csaknem megfojtották. Ez a nagy ünneplés a világhősnek szült külsőleg, de az ügyes franciák a külszin alatt erősen keresték a kibékülést az amerikai dollárokkal, amik meglehetősen elzárták sziveiket a hengegő franciák előtt. És a kitagadott Franciaország sokat köszönhet Lindbergh-nek, mert megnyitotta neki az amerikai pénzes ládátat.

Amikor a világhőssé lett fiatal Lindbergh előtt meghajlik az egész világ, a névtelen hősök százezrei, sőt milliói naponta szembenéznek a halállal egy-egy falás kenyérért, de azokról nem vesz tudomást senki. A szenzációra éhes világnak nem kellenek a néma, a névtelen hősök, hanem csakis azokhoz dörgölődik, akik valami bravuros teljesítmény következtében kerülnek előtérbe.

A névtelen, szürke hősök jutalma csak egy-egy falás kenyér, meg egy-egy durva fakereszt.

A derék hollandusok a háboru óta állandóan nagy szeretettel viseltetnek Magyarország iránt s minden évben több ezer magyar gyermeket látnak el Hollandiában a jólelkű hollandusok. A napokban is 750 szegénysorsu magyar gyereket vittek ki Hollandiába. Minden jóra való magyar ember tisztelettel emelje meg kalapját a fapapucsban járó, de aranyos szívű hollandusok emberszeretete előtt. És az amerikai magyarok tanulhatnának valamicskét ezektől a hollandusoktól.

VEGYES HIREK

Detroitban egy "száraz" ügynök ellen válopert indított a felesége azért, mert a "száraz" ügynök ur állandóan részeg. De hát csak a magyar közmondással tartott, amely szerint "fejétől büzlük a hal." Pedig a hal csak vizet iszik, de nem is lehet belőle "száraz" ügynök.

Bridgeporton konvenciót tartott a Rákóczi Egyesület. Ezen a konvención újból szóba került a magyar szövetségek egyesítése és elhatározták, hogy erről majd máskor határoznak.

"PAINT UP AND CLEAN UP"

festeni és takarítani a jelszó, a 5-ikével kezdődő héten az egész országban.

Tehát úgy a festéshez, mint a várnisoláshoz, vagy pedig bármiféle takarításhoz szükséges eszközöket akar beszerezni, úgy mind ezeket a város ezen részén a mi üzletünkben vásárolhatja meg a leggyorsabban és legjutányosabban. Házfestékeink úgy külső, mint belső festésre a legjobbak az egész Egyesült Államokban.

FIVE BROTHERS GEGUSTESTVÉREK

vas- és festékkereskedése

8013 W JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 1184

A megvett árut házhoz szállítjuk.

TOVÁBB MEGYÜNK A ZSÁKUTCÁBAN?

A MAGYAR radikálisok és liberálisok előre akarnak menni a — zsákutcában. Valami szervezet felét akarnak összehozni, amely bizonyos időkben és bizonyos esetekben valamelyes együttműködést biztosítana közöttünk.

Nem lehetetlen, hogy sikerül valamilyen szervezkedés a liberális és radikális elemek közt.

Ha sikerül, sok célt — sajnos — nem érnek el a szervezettel.

A magyar radikális elemek ma is szélmalom harcban merülnek ki és az ember gyakran kénytelen kétségbe vonni a vezetők jóhiszeműségét.

Ezt a szervezkedést is a magyarországi politika és politikusok körül akarják felhasználni.

Mintha nekünk közünk lenne a magyar belpolitika eseményeihez s mintha nekünk módunk lenne ott a legcsekélyebb változást is felidézni.

Az utolsó hét esztendő bebizonyította már mindenkinek, hogy Magyarország sorsán és helyzetén mi nem tudunk változtatni, hogy a magyar belpolitikába nem tudunk be nyulni, s hogy szélmalom háboru minden ilyen törekvésünk.

Annyira látnia kellett ezt minden amerikai "vezérnek", hogy egyebet nem tehet fel senki róluk, minthogy tudatosan és szándékosan vezetik a hiveket zsákutcának.

Természetes, hogy a magyar belpolitika ügyeinek a tárgyalásánál van a legnagyobb szabadságunk.

Puffogtathatjuk a frázisokat, dörgegelmezhetjük a szidalmakat, kinevezhetjük a magyar kormányt hóhérok csapatának, az ő kezük nem ér el eddig.

¶ Népszerűséget azzal lehet tehát szerezni a legkönnyebben, ha szidjuk a magyar kormányt és a magyar rendszert.

De hát van-e ennek célja?

Semmi a világon.

Amerika magyarsága végleg elszakadt a Szülőföldtől, nem kíván oda többé visszatérni és pénzt sem küld az utolsó esztendőkből.

Megszűntünk tehát tényezőzők lenni Magyarországon életében.

Ha az amerikai magyarság liberális elemei egy táborba gyülnének, itt kellene munkakört találniok ebben az országban.

Éppen elég munka akadna a számukra, ha kellőképpen ellenőriznék az amerikai magyarság beteg közéletét.

A magyar egyetlek életében jóakaratu kritika nem hangzik fel.

A magyarok gazdasági életében jóakaratu tanács és kritika nagyon is ritka.

A magyar dzsungelban az egyenes szót ritkán halljuk.

Konzervatív, vagy szintelen lapjaink kerülik az izgalmakat és a világért sem tesznek szót semmit, ami hasznára lenne az amerikai magyarnak, de ami személyes kellemetlenség lenne a szerkesztőknek.

Az egyik magyar egyetlek ezer dollárt pazarolt el egy szoborra.

Egyetlen egy tiltakozó szó hangzott el ez ellen a megbocsájthatatlan könnyelműség ellen az országban.

A magyarság ezreit viszik tönkre esztendőnként az országban, hatmortgage-os házakat és értéktelen farmokat sózva a nyakába. Sem felvilágosítás, sem kritika nem hangzik el ez ellen tíz év óta.

Betörők és hamis kártyások, telekzsiványok és utonállók uszkálnak egy-egy város magyarságának az élén s nincsen senki, aki ez ellen felszólalna.

Orvosok százsámra operálják az egészséges magyar embert, hogy a pénzét elvehessék s nincsen ember,

nincsen elem, nincsen sajtó, amely az ilyesmit szót tenné.

Amerika liberális és radikális elemeivel nincsen kapcsunk s az ő értékes szolgálataikat soha nem vehetjük igénybe a magyarság számára.

(A "Himler Márton Hetilapja"-ból.)

A mérges borbély

Fani dolog történt
Híres Stoyestownba,
Ahol is a borbély
Szörnyü haragjába
Beretvával vágott
Meg egy jámbor bodit,
Aki elmen: hozzá
Kollektálni monit.
Ahelyett, hogy szépen
Mégfizetett volna,
Elhivta a bodit,
Hogy majd megtritolja;
Meg is kínálhatta
Holmi holdvilággal
S azután nekiment
Éles beretvával.
A bodi nehezen
Elszabadult tőle
S a magyar bucserhoz
Ment el pihenőre.
El is panaszkolta,
Hogy vele mi történt,
A pénze miatt őt
Majd hogy meg nem ölték.
A dühös borbélynak
Az még nem volt elég,
Elment a bucserhez,
Troblit csinálni még.
De a türelemnek
Is vagyon határa,
S a bucser egy nagyot
Ütött a gyomrába
És hogy a dolognak
Legyen rendes vége:
Borbély mesterünket
Elvitték a dsélbe.
A bíró a borbélyt
Nagyon megfeddette
S el is ítélte őt
Egynehány betegre.
Azonkívül pedig
Esküdni kellett,
Hogy a bucsereshez
Többé be nem mehet.
Megesküdött végül
Az Ur oltárára,
Hogy egy álló évig
Nem néz holdvilágba.

Irta: EGY MÁJNER BODI

SZIVES TUDOMÁSUL

NEW BRUNSWICK-ON Sütő Ferenc, Bethlehem-ben pedig Hacker Ferenc honfitársaink voltak szivesek elvállalni a Dongó képviselőt. Ajánljuk őket a magyarság jóindulataiba.

LESSEPS MEZŐHEGYESEN

Ez pedig Istenben boldogult Horváth Gyula képviselő-szerkesztő dolgai közül való, aki egy államférfi szigorú arcával és egy bohém édes jó szívével zárandokolt át közöttünk Tisza Kálmán uralkodása alatt.

A nyolcvanas évek francia-járásakor történt. Amikor tudniük a nagy Lesseps még in floribus vala és a Panama-csatorna még nem tört ki.

A le grand Français (így nevezték őt) vezette a vig gaulois-csoportot. Vele nem kevésbé vig magyarok. A Tisza vizét és a Hegyalja borát egyformán kitapasztalták.

A kísérő magyar urak közül nem egy itta meg velük az örök barátság poharát. És sok mindenfélét csináltak akkor az ő kedvéért, amit a magunk kedvéért nem szoktunk csinálni soha.

A derék magyar népet Mezőhegyesen mutatták meg a franciáknak.

A környékbeli falusi bírákból és esküdtekből egész kis néprajzi gyűjteményt szedett össze Horváth Gyula. Tisztes kékbeli atyafiak voltak. Olyiknak még fésű is volt a hajában hátul, cseréji módi szerint.

A franciák nagyon bámultak.

Horváth Gyula mutatta be őket így:

— Voilá les maires hongrois! (Ime, a magyar polgármesterek!)

Ennél jobb vagy rosszabb szó nincs a községi főnökre a franciában.

A franciák persze meg voltak lepve. Náluk a polgármester egészen másforma alak. Össze-vissza kérdeztek mindent a magyar uraktól, amíg egyszerre csak észreveszi Horváth Gyula, hogy bíró és esküdt uraimék már nagyon fészkelődnek.

A magyar ember nem szereti, ha kiállítási tárgynak használják és úgy gágognak fölötte az urak, mint a ludak.

Becsülettudás dolga volt, hogy velük is beszéljen valaki.

— Látja kedves bátyám, — mondja Horváth Gyula a legöregebbnek, Lessepesre mutatva, — ez itt a nagy francia!

Az öreg bíró végigmérte a szikár ősz franciát:

— Biz a kéröm jól megnőtt. Sok eső járhatott rá!

Horváth Gyula igazított a beszéden:

— De nem a hosszúsága után nevezik ám nagynak, hanem.

No most mit mondjon nekik? A Suez-csatorna, Panama-csatorna, nem fog ezeknek imponálni. Azt se tudják, mi fán terem. Hirtelen eszébe jutott Lessepsnek egy olyan tulajdonsága, ami bizonyosan imponálni fog nekik:

— ..Hát jól megnézzék ezt a magas, nagy embert, mert ennek odahaza nyolc gyereke van. A legnagyobb már szintén olyan ősz mint ő maga. Azután lefelé, mint az orgonasípok. A legkisebbet még bölcsőben is ringatják!

A tisztes előjárók egymásra néztek és komoly ábrázattal csóválgatták a fejüket. Végre megszólalt megint a legöregebb:

— Ha meg nem sértem vele a méltóságos urat: ugyan melyik annak az urnak a sok közül a szomszédja?!

A franciák, amikor elmesélték nekik, jobban kacagtak, mint a magyar urak. Ugy kellett őket lefogni, hogy valami bajuk ne történjék.

Fenyegetés

Volt nekünk egy csöndes egyházi humoristánk is Budapesten, Isten nyugasztalja. Schwendtner apát volt a neve. Belvárosi plébános volt. Szelíd jó ember, professzor is önfelédten figyeit, mivel az öreg, ha egyszer nekiereszkedett, csak úgy öntötte magából a tudós hungaricumokat. Nem is volt ő országgyűlési képviselő de soha.

Egyszer egy Sziráky nevű jelölt ült előtte. Az öreg a jelölt neve után indult.

— Sziráky.. Sziráky! Nagy család, régi család. Amice, magának mint Szirákynak ismernie kell II. Endrének ezt a dekrétumát.. és kö-

vetkeztek a tudásra leghetlenebb történeti források.

Szegény Sziráky bele is bukkott. Az öreg ur dühös volt, hogy egy Sziráky ne tudja azt, ami a családjával összefügg.

Kifelé menőben meg is mondta neki:

— Amice, ha maga idejön, akkor legalább a családja multját ismerje.

— De nagyságos ur (Wenzel nem érte meg a méltóságos korszakot), hiszen engem ezeltt Sommernek hívtak!

— Sommernek! Szerencsétlen fiatalember. Hát akkor miért bukkattam meg én magát!?

De ezt olyan jó lélekkel mondotta, hogy még Sziráky is nevetett hozzá.

Befagyott névnap

Trentonban az egyik miszter alaposan beszedegetett a ködmönlébből meg a bodza lekvárból és ugy este tíz óra tájban rászólt a fiára, hogy elmennek névnapot köszönteni. A fiu nagyot nézett, mert ilyesmi még nem történt náluk. Az apa kiadta az ordert, hogy hozza ki az "arabobilt", mert mennek névnapot köszönteni New Brunswickba. A fiu kijelentette, hogy nem mehetnek, mert nincs "gezelin". Erre azután a miszter kivágott egy egész dollárost, aminek láttára a fiu csaknem elájult. Hanem azért mégis csak elindultak New Brunswick felé, de mikor féluton voltak, a miszter fejéből kigőzölgött a ködmönlé és rászólt a fiura, hogy térjen vissza, mert ő nem köszönt fel senkit. Így azután befagyott a névnap köszöntés.

Dr. FARKAS GÉZA

500 DOLLAR BIZTOSITÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tankcs és hajójegy.

Forduljon hozzám bizalommal.
1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

A HIÉNÁK

Budapest életének egyik különösége az árverési hiénák intézménye. Aki nem ismeri őket, menjen el a járásbíró elé. Ott tanyáznak. A köveket jól teleszórják nagy ezüst tallérokkal. De azokért nem jó lesz lehajolni.

Ebben a mi fél-orientális fővárosunkban a hiénák olyan pompásan tenyésznek, hogy egyszer már testületileg akartak újévkor a járásbíró előtt tisztelni, mint az igazságszolgáltatás tényezői. Nem is lenne rossz cím: M. kir. hiéna.

A járásbíró persze nem fogadta őket, sőt erősen pattogott. A hiénák azonban megmaradtak tovább is az igazságszolgáltatás tényezőinek. Máiig is azok.

Ezek a hiénák jobbra letört apró kereskedő emberek, akiket az északi szél hoz Budapestre. Nem szép és nem is kellemes emberek; hanem annál jobban vannak szervezve.

Kenyérkeresetük abból áll, hogy az árveréseknél tömegesen jelennek meg. A nem hozzájuk tartozó tisztességes vevőt lepocsékolják, a tyukszemét legázolják, a kalapját behorpasztják, a kabátját véletlenül kitégetik szivarral. Ritka ember állja ki. Aki pedig mégis kiállja, annak a nyakára licitálnak közös erővel.

Finoman szólva, kartelben állanak egymással.

Hatalmuk olyan nagy, hogy még a szokásos családi paklizásokat is a maguk kezében tartják. Ha például az após akarja megvenni tönkrement vejének házi butorait, az a hiénák nélkül nem megy. Ki kell velük alkudni a haszonban előre. Akkor ők veszik meg és nyomban eladják az apósoknak. Ez meg otthagya a vejénél. A bíró előtt azután új pör esetén a hiénák esküsznek rá. Szinte egy sincs köztük, aki az esküformát könyv nélkül ne tudná elmondani. Ami egyébiránt nagy könnyebbség a bíróra nézve.

Amikor haszonra pályáznak, akkor együtt cselekszenek. Kimarják maguk közül azt, aki nem áll kötélnek, vagy külön "ideái" vannak. De ha nincs haszon, akkor csunyán összevesznek maguk közt. A közös zsákmány persze megint összebékíti őket.

Aki nem tart velük, azt üldözik. — Alkalmazottjait — mert van nekik ilyen is, — megvesztegetik; ahol csak lehet, károsítják. Bismarck a németekre azt mondja, de rájuk még jobban illik, hogy "külön masiroznak, de együtt ütköznek meg."

Most jön az eset.

Egy alkalommal egyik tehetséges és jókedvű, de meglehetősen gyanus kbrazatu hirlapiroalmi humoristánkat csiptem meg azon, hogy pezsgőt iszik a vacsorájához:

— Hogyan; pezsgőt és te! Talán kiraboltál valakit?

— Nem én, de ma egészen véletlenül egy ötvenkoronáshoz jutottam a cifferblattom által. Sohasem tudtam, hogy annyit ér az ábrázatom. Most azt tisztelem meg egy kis vacsorával.

— Hát hogyan történt?

— Megyek az utcán. Az egyik boltban nagy kiabálás van. Árvereztek. Nagy csoport hiéna dühöngött a boltban. No ezt megnézem. Csúnyául veszekedtek, sőt köptöttek is egymásra. A beszédjüket azonban nem értettem. Pár perc múlva hirtelen összebékültek és megindult az árverés.

— Nos?

— Kíváncsi voltam rá. Egyszerre csak odafordul hozzám egy rablógyilkos képű hiéna. Alighanem az ábrázatom keltett benne bizalmat. Rám szól:

— Hallja maga, ugy-e maga a Kohn Samu embere? Azé az akasztófárávalóé, mi?

Gondoltam magamban, mit árt az Kohn Samunak vagy nekem, ha rámondom, hogy: igen. Legalább megtudok valamit. Hát rámondtam: igen.

Erre a kezembe nyomott valamit:

— Itt van, most pedig lóduljon el innen, de tüstént.

Lódultam.

Odakünn láttam csak, hogy 50 koronát nyomott a kezembe. Bizonyosan azért volt, hogy ne licitáljak. Hát amint látod, nem is licitáltam. Becsületes keresmény.

Azzal jókedvvel öntött me magába egy pohár Mummot.

KENEDI GEZA

AKI NEM ÉRTETTE MEG.

Az öreg Süle nem jól érezte magát s kénytelen volt elmenni az orvoshoz.

Dr. Faltin alaposan megvizsgálja s kérdi tőle?

— Mélyen alszik?

— Igenis, kérem alásan doktor ur, a pincében.

D. B. STONE
MAGYADUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVÉD
822 Leader-News Bldg. Cleveland, O.
A Superior és East 6-ik utcák sarkán
Telefon: Main 7090 és Central 1888.

Szives tudomásul

Szives tudomására hozom az amerikai magyarságnak, hogy e nyáron újból Magyarországra köszülök. Utazásom főcélja az, hogy odaát minden városban felolvasást tartsak az amerikai magyarokról és pedig mozgóképek kíséretében.

Akik e nyáron készülnek az óhazába, intézzék sorukat úgy, hogy minél többen mehessünk együtt.

Julius 12-én indulok a North German Lloyd "Berlin" hajóján.

Akiknek Magyarországon valami elintézni valójuk van és rámbizzák a dolgot, úgy tehetségem szerint elintézem.

Ez alkalommal újból végigjárrom Magyarországot, de különösen is Sopron, Heves, Borsod, Abauj és Veszprém megyéket s a Balaton tájékát.

Akiknek üzenetük, vagy elintézni valójuk van, tudassák azt velem minél előbb.

Lekvárt, dunnát és káposztás követ senkinek se hozok.

KEMÉNY GYÖRGY

A detroiti magyarság előnyösen ismert, legjobb házfestője és papirozója

HUNGLER SÁNDOR

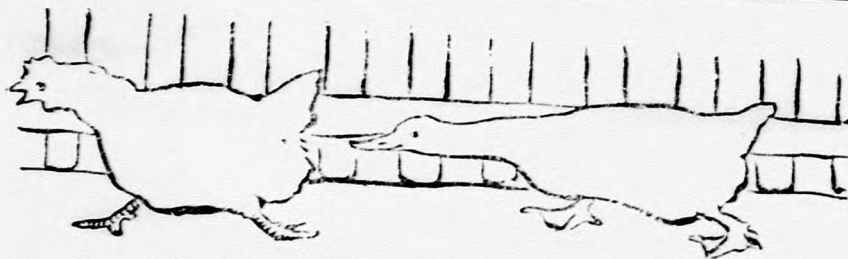
405 S. HARBAUGH STREET.
elvéllal bármilyen kis és nagy munkát s azt a legnagyobb szakértelemmel és jutányosan végzi. Minden munkáért jótállást vállal.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra.
Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

LACKAWANNAI DOLGOK

KÉSZÜLTEK a miszterek a buf-faloi színházba s az egyik még reggel elment, hogy jó helyeket kaphasson az esti előadásra. A többiek délután mentek és keresték a cimborát a színelőadáson, de nem találták sehol. Gondolták, hogy elveszett, mint a francia repülők. Előadás után elindultak a keresésére és meg is találták a Niagara utcán egy vendéglőben, ahol is erősen forgatta a 32 levelű bibliát.

— Mi az, hát vége van már a színháznak? — csodálkozott a bibliázó cimborá.

— Vége bizony, most már mehetünk hazafelé! — vélekedtek a többiek.

— Dehogyan is megyünk! Üljetek le és igyatok!

Le is ültek és ittak is szépen. Be is csodálkoztak úgy, hogy ketten már az automobilon se tudtak ülni, odakötötték tehát őket a saroglyába, hogy ki ne bukjanak és el ne vesszenek.

Mikor azután megérkeztek Lackawannára, felébredt az egyik megkötözött bodi és elkezdett veszettül kiabálni, hogy vegyék le róla a köteleket, mert másként kutyafani világ lesz Lackawannán.

Lackawannáról ketten elindultak Tonawandára automobilon. Gondolták, hogy elég lesz tiz gallon gázolin, de hogy Tonawandán igen sok ismerőst felkerestek, így azután alaposan elfogyott a gázolin. Mikor úgy a hajnali órákban gurultak hazafelé, egy lakatlan helyen megállott a gép és kiderült, hogy nincs benne gázolin. A bodik leszálltak és tolták a gépet fel a dombra. Mikor azután a dombtetőn voltak, magától elindult a szekér. Igaz, hogy nem pöfögött, de azért csak szaladt lefelé a dombról. A domb alatt kap-

tak gázolint és így behajtottak Lackawannára s nemcsak éjjel, de másnap is aludtak a nagy fáradtság után.

Valamikor évekkkel ezelőtt így szólt a jó magyar a tóhoz: "Bé, bé, jere bé jó testvér, jere bé házunkba, egyházunkba, közénk."

És felelt a tót: "Jól van. Bemenni, ott lenni közibök egyházban."

Mikor azután a tót rájött a magyar gyengeségre, így szólt késsőbb: "Ugy lesz minden, ahogy én akarok. Akinek nem tetszik, takarodjon ki-ki! A magyar mondta: bé, én mondom: ki és slusz neki!"

Az egyik lackawannai bodi igen dicsekedett, hogy ő milyen jó "sófer". El is vitte a bodikat egy kis rájdra, de azt nem vette észre, hogy a két hátsó kerékről hiányzik a gumi. A bodik csak mondogatták, hogy itt valami baj van, de a "sófer" biztatta őket, hogy nincs más baj, mint erősen dolgozik az "indsaj". Mikor azután hazaértek, rájött a "sófer" a baj okára, de azért büszke volt, hogy ő még "tájer" nélkül is elhajtja a gépet.

Az egyik lackawannai miszisz erősen főzte a ködmönlevet és mikor csöpögni kezdett, büszkén jelentette a bodiknak, hogy 500 profos a ködmönlé. De arra került a nagybotos és tetten érte a misziszt, aki a policnak is kijelentette, hogy 500 profos az ő ködmönleve. A polic felírta a dolgot és a miszisz mindenfelé eldicsekedett, hogy az ő 500 profos ködmönlevét még el is könyvelték. De azóta sokat jár a miszisz a kortra, ahol neki adnak leckét.

A kutyának köszönt

Detroitban az egyik bodi a husvéti öntözködés alkalmával belülről is alaposan elintézte az öntözködést és mikor estefelé meglehetősen virágos kedvben ingadozott hazafelé, az egyik magyar háznál egy nagy fekete kutya felvette két első lábát a kis kapura és úgy vizsgálta, hogy mi történik az utcán. Az öntözködő bodi mikor a kis kapuhoz ért, tisztességtudóan megbillentette a kalapját és hangos jóestét kívánt. A köszönésre a nagy kutya haragos ham-mal felelt.

Az öntözködő bodi egy kicsit meghökkent, majd pedig így vélekedett:

— Ejnye, hiszen én valami ángliusznak köszöntem jóestét.

Kedélyes állapot

Derék vasutasaink megnyugtatósára előrebocsátjuk, hogy nem nálunk, hanem a "nagyromán" CFR. által "kezelt" erdélyi vasútvonalon történt az alábbi história. Egyik ismerősünk ott járt nemrég. Tövisről Kolozsvárra utozott, de az állomáson elkésett a jegyváltással a nagy sietségben. Na majd a vonaton.

Jön a kalauz.

— Kérek jegyet Kolozsvárra.

— Tessék adni száz leit — mondja a kalauz.

Megkapja. A pénzt zsebre teszi és szó nélkül átsétál a másik szakaszba. Az utas csak ámul.

Már két állomást elhalad a vonat, amikor visszatér a kalauz.

— A jegyet kérem — türelmetlenkedik a barátunk. — Még nem adta ide.

A kalauz ránéz, láthatóan csodálkozik.

— Majd ha jön az ellenőr, akkor odaadom — jelenti félhangosan.

A magyarországi utas tovább ámulbámul. Szomszédja hozzáfordul és fülébe sugja.

— Ön idegen?

— Igen. Miért?

— Ötven leit is elég lett volna...

Nortonville-n egy Samuel A. Long nevű 60 éves miszter a napokban 21-szer lett boldog apa. Szereneséje, hogy nem magyar újságos, mert akkor nem örülne olyan nagyon az apaságnak.

KÓRÉ SÁNDOR

Feledhetetlen alakja volt a budapesti Nemzeti Színháznak Kóré Sándor. A lexikonban hiába keresik a nevét, — a lapok is csak akkor irtak róla, mikor a szárazbetegség megölte. De azok, akik a színház tagjai, azok, akik a színházhoz bejáratosak voltak, azok sokat beszéltek róla.

Az az ember szolga volt, szerepkihordó, az igazgatói szoba előtt állt és bejelentette a látogatókat és hozta a trabuccót a Péchy urnak, a titkárnak, akárcsak Rónai annak idején a tagoknak a sört. Rónai, ki szintén szerepkihordó volt a pesti magyar színházban, aztán Petőfi lett belőle.

Kóré Sándor végtelen ötletes volt s ha bevetődött próbán, előadáskor a színházba — egy hallásra mindent megtanult — s aztán idézte.

Egyszer Festetich Andor gróf, mint igazgató, valami magán-elvégeznivalót bízván rá, — adott neki borraivalót.

Kóré aremozdulás nélkül egy pillantást vetett a kapott pénzre és az Ember tragédiájából idézi e sort:

— "Fukar kezekkel mérsz, de hisz nagy ur vagy!"

Valaki keresi az egyik ügyelöt.

— A szinpadon van — felel Kóré.

— Mit csinál ott?

— "...kontárkodik,

Koszvaszt s magát Istennek képzelem."

F. A. kedves színész, de mindig elégedetlen volt a rá osztott szerepekkel. Sándor egy új tiszavas szerepet ad át neki. A művész mérgesen rátámad:

— Már megint ilyen marhaságot hozol?

— "Nem adhatok mást, csak mi lényeged."

De aztán futott is, amerre csak látott.

Uj igazgatót kapott a Nemzeti Színház. Az új ember bizalmas barátai köréhez tartozott valami gazdag bankfiu, akihez Kóré gyakran vitt

levelet — és kitől akkor mindig hozott pénzt..

Ez a bankfiu keresi az igazgatót, aki akkor éppen Bécsbe utazott — bemutatkozni a Burgszínház igazgatójának. Kóré a látogatót szomorú arccal fogadja.

— Az igazgató ur elutazott.. Hanem kérem, ma éjjel az anyósom meghalt, kérek a temetésére kölcsön egy forint ötven krajcárt. Ilyen alkalmakkor mindig az igazgató ur szokott kisegíteni, de éppen ma nincs otthon..

Megkapta az egyforint ötven krajcárt.

— Elsején vissza adom, kérem.

Elsején délelőtt már ott volt a bankban a forint ötvennel..

Olyan ember nem volt, aki ne adott volna kölcsön neki, de olyan sem volt, akinek vissza ne adta volna..

Kóré Sándor különben bevonult az irodalomba is.

Jókai a Thespis kordéjában a magyar nemzeti színészet évszázados ünnepére irt, — de elő nem adott — kétfelvonásos alkalmi darabjában szereplő Jambus színházi szolgát róla mintázta.

Váradí Antal kedves színész regényében, a Festett világ-ban is ő szerepel.

A CSENDESEBBET

Gazduram a félszerben fát hasogat. Egyszer nagy lelkesedve jön a kis fia, azt mondja:

— Édesapám, gyűjék be, megszületett a gyerek.

Gazduram csak dolgozik tovább.

Pár percre ismét jön a gyerek.

— Édesapám, siessen, meg van a másik is.

— Hü, ennek fele sem tréfa — be-megy a gazda — hát a bölcsőben két kisgyerek fekszik, az egyik alszik, a másik kegyetlenül ordít.

Azt mondja erre a kis fiu:

— Édesapám, azt a csendesebbet hagyja meg ni.

PIROS ESTE

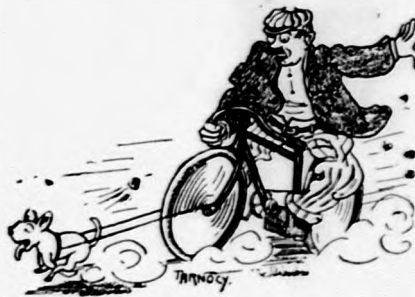
Hegyek fölött piros este.
Kinek van itt piros kedve?
Senkinek sincs piros kedve.
Csak a világ piros erre.

Ha legalább felhő jönne
s bánatosan rámköszönne.
De felhő is minnek jönne,
ha már egyszer nincsen könnye.

Vagy ha mégis madár szállna
erre a pár akácfára.
De madár is hogyan szállna
csupasz ágra, éjszakára.

Vagy ha meglát a csillagod,
jó ha pislant, nem hogy ragyog.
Hát magam is csak úgy vagyok
se nem élek, se nem halok.
Tucson, Arizona.

TARNÓCY ÁRPAD.

Klasszicizmus

Jászai Mari a nyolevanes években egyszer Nagykanizsán vendégszerepelt. Medea cimszerepet játszott. Tultömött színház, forró levegő, áhítatos csönd, hogy egyetlen szava se vesszen el.

Amikor a darab ahhoz a fordulóhoz ér, ahol Medeatól két kis gyermek is visszahuzódik, Medea pedig a tragikai kiábrándulás nagy kérdőjelével az arcán, kifelé fordul: a nézőtér közepén egy természetes asszonyosság hangosan fölsóhajtott:

— So soll man sich Kinder erziehen!

(Igy neveljen az ember gyereket.)

A tragikum egyszerre átcsapott homéroszi kacagásba.

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

A leghiresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.

SZÓT KÉREK

TARNÓCY kenyeresem, aki betegen járja most ezt a nagy országot, ezeket írja rólam lapjában, az "Akroni Hírlap"-ban:

"Kemény György ismét Magyarországra készül és Kemény a mi magyar postásunk a két haza között. Viszi a levelet és hozza. És most jut eszünkbe, hogy Kemény György mindig is postás volt a két haza között. Vitte a levelet és hozta. Nem is kellett neki hajóra szállani.

Valjon látja-e ezt a magyar haza és látja-e ez a magyarság? Azt hisszük, hogy nem, mert ha látná, akkor Keményt is látná. És egyelőre Keményt nem látja sem a magyar haza, sem az amerikai magyarság. Legalább nem látja annak, ami. Magyarságunk legaggodalmasabb és legéberebb őrének. Nem látja senki, se anya, se fia, hogy nélküle talán levelet se írának egymásnak."

Ezért a jóindulatu és kitüntető irásért nyilvánosan is köszönetet mondok Tarnócy kenyeresemnek. Nagy dolog az minálunk, ha egyik pennaforgató jót mond, vagy ír a másik pennaforgatóról. Tarnócy Árpád olyan legény, akitől ez is kitelik.

Nem azért közlöm le a Tarnócy irását, hogy azzal eldicsekedjen és téglával verjem a mellemet, hanem inkább azért, hogy egypár megjegyzést tessek írása nyomán. Azt kérde

Tarnócy kenyeresem: vajjon látja-e a magyar haza és az amerikai magyarság Kemény Györgyöt?

Erre nézve az a megjegyzésem, hogy mikor az elmúlt éven odaát voltam és néhány előadást tartottam az amerikai magyarokról, rendesen zsufozásig megteltek ott a felolvasó termek és a magyarországi magyarok nagy-nagy érdeklődéssel és szeretettel hallgatták az amerikai magyarokról szóló beszédeimet. Mikor azután visszajöttem ide és a szülőföldről igyekeztem beszélni, az amerikai magyaroknak, még pedig mozgóképek kíséretében, hát bizony némelyik helyen csak itt-ott lézengett egypár magyar, ha azonban csepüt rágtam volna, akkor be se fértek volna a terembe.

Mondhatom, hogy meglehetősen elkedvetlenített ez a szomorú körülmény, mert hiszen itt nem rólam van szó, hanem a halálra ítélt magyar fajról, amely mégis csak nagyobb érdeklődést várhatna az Amerikába került magyar testvérektől. Nem az fájnékem, hogy harminc esztendei mun-

Csálinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Soes reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.
53 Rano Street, Buffalo, N. Y.

kám után se kíváncsi reám az amerikai magyarság egy része, de az már nagyon is fáj, hogy a fajtájával se törődik.

Kedves Tarnócy kenyeresem! Az amerikai magyarságot nem úgy nevelték és nem úgy vezetik, hogy látni tudjon. Az amerikai magyarságnak csaknem állandóan port hintettek a szemébe s így azután nem is csoda, ha csak olyan kapuk előtt áll meg, a miket hangos szóval kikiáltanak a — koldusvezetők.

Mire való tehát a panasz és a kesergés? Akik önzetlenül dolgoznak a fajtájukért, nyugodjanak bele abba, hogy az amerikai magyarság nem látja meg őket. Mert az amerikai magyarság a vásáros bódék hangos rikácsolásától megzavarodva, a panoráma képeinél többre nem is kíváncsi.

Igy van ez, Tarnócy kenyeresem, de azért: "huzd, ki tudja, meddig huzhatod!"

Magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

HONFITÁRS!

Repülőgép legyen belőled, ha ellopod a más Dongóját.

Nagymagyarországért!

Ezen a címen hatalmas kötetet állított össze

VOLLAY FERENC
debreceni tanár az utolsó évtized legszebb magyar

hazafias költeményeiből.
A szavalásra rendkívül alkalmas kötet postai szállítással együtt

Egy dolláre 50 centbe kerül és megrendelhető az alábbi címen:

VOLLAY FERENC
CSAPÓ UTCA 63. DEBRECEN,
Hungary.

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző
Ohio Államban, 512 Society for Savings
épületében, Cleveland, O.

TELEFONOK:
Cuhahoga Central 3350E, Bell Main 5720

H. E. VARGA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS
541 Society for Savings Bank Bldg.
CLEVELAND, O.
Cherry 8092

TALÁNY

MI EZ?

K Ö D 31
M Ö

A megfajtás díja: egy szép könyv.
A megfajtás beküldésének határideje: 1927 június 20.

A május elseji számban közölt talány megfajtása:

PIKNIK

Helyes megfajtást küldtek be a következők:

Vukán Józsefné, Nagy János, Leszy Gizella, Mrs. A. Gombos, Galba János, Kovács M.

A jutalmul kitűzött könyvet Leszy Gizella (Cleveland) nyerte meg.

Magyar siralomház

LATOGATAST tettünk a megyei börtönben. Nagyon szomorú alkalomból. Ismét halálraitelt magyar van benne. És még ennél is szomorubb, hogy nincsen egyedül. Egész magyar kolónia a börtön. A váróteremben magyar látogatók, a rácson túl magyar rabok, a folyosókon magyar beszéd. Sürrü, bántó, sértő magyar atmosféra. A megyei börtön magyar siralomház. Nem azoknak a siralomháza, akik benne ülnek, hanem azoké, akik egészséges lélekkel szenvedik ennek minden gyalázatát.

Nagy megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy ilyen nagyon magyar jellege van Summit megye börtönének. Virtuskodó magyar legények és nyomorékklkü emberek magyarkodnak egymás mellett ebben a börtönben. És gyalázatba rántanak a maguk bünyükkel, léhaságukkal mindent, ami magyar ebben a városban.

Önkéntelenül is az jut eszünkbe, hogy ezeket az embereket nem is a törvénynek, de nekünk magyaroknak kéne megbüntetnünk. Mert árulója az a magyar névnek, aki gyalázatot hoz rá.

De hol kéne elkezdni a bűnösök keresését, amikor ezek a szerencsétlen emberek maguk is áldozatok. Annak a szellemnek az áldozatai, amely a családi élettől való eltávolodásában találja fel az emberi szabadság netovábbját.

Embert, igazit, erőset, értékeset csak anya nevelhet a társadalomnak és az anya tiszteletének már majdnem egyedülvaló megnyilatkozása a — Mother's Day.

És ez annál veszélyesebb a magyarokra, mert a bevándorolt magyarság — sajnos — nem készülhetett fel ilyen befolyások elintézésére a falusi népiskolákban.

Nagyon nehéz kimondani és leírni még nehezebb, de nincs már más hátra, mint intzményesen foglalkozni ezzel a kérdéssel. Cselekednünk kell a megye börtönének elmagyarodása ellen. Elsősorban természetesen egyéni tisztességérzettel. Másodsorban pedig általános tisztítói munkával. Nem csak a családokban, hanem társadalmunkban is. Mindent meg kell ölni, ami erkölcstelenségre vezet. Elég intézményünk van ahhoz, hogy ezt megtehessek. Csak gondolkodni kell és cselekedni kell. És nem szabad büntetlenül hagyni semmit, amit később amugy is megbüntet a törvény. Igen súlyosan. A magyar név gyalázatával.

(Az "Akroni Magyar Hírlap"-ból)

Jórávaló magyarok

Ujabbán a következő jórávaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Tanay Frigyes Detroit, Virasztó László Niles, Vezendy Imre Pittsburgh, Muszer Miklós South Bend, Petrőczy János Middletown, Bumbulucs J., New Castle, Belső Károly Perth Amboy, Rinyu György Mrs. M. Oláh Columbus.

Fogadják a Dongó köszönetét.

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA
A RÉGI PÉLDABESZÉD

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, O.
MINDKÉT TELEFON.

A "Dongó" postája

H. M. Nagy igaza van, hogy kinek és miért magyarkodunk mi itten utszéli hegedősök?!

B. A. A küldött dolgokat kidongjuk.

Többeknek. Ha a Dongó egy kicsit elkésik, akkor mindenki megijed és panaszkodik. A Dongó előfizetői pedig legtöbbször alaposan késnek és a Dongónak még csak panaszkodnia se szabad.

M. V. Most már tudja, hogy miért kapta későn a Dongót.

R. G. A betegekért köszönet, a tréfát kidongjuk.

Több dologról máskor szólunk.

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.

AURORA, ILL.: Fodor K. József.

AKRON, O.: Ignác István.

ALLIANCE, O.: Szabó Károly.

ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.

BETHLEHEM, PA.: Hacker Ferenc.

BUFFALO, N. Y.: Szabó Bertl.

és Puj Péter.

BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.

CHICAGO, ILL.: Laky Béla.

CLEVELAND, O.: Bazsó András.

COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.

DAYTON, O.: Pohl János.

DONORA, PA.: Turfa Sándor.

DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.

FRANKLIN, N. J.: Bene András.

HOMESTEAD, PA.: Nagy József.

KULPMONT, PA.: Marosi György.

LACKAWANNA, N. Y.: Szabó Bertl.

MILWAUKEE, WIS.: Beleznay F.

NEW BRUNSWICK, N. J.: Sütő

Ferenc.

NEW YORK, Demeter K. József.

NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.

NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc

PASSAIC, N. J.: Papp D. Károly.

PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.

PHILADELPHIA, PA.: Kuzman

Antalné.

PHILLIPSBURG, N. J.: Németh

Zoltán

PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.

PITTSBURGH KÖRNYÉKE: And-

házy A. Sándor.

ROEBLING, N. J.: Agócs József

SHARON, PA.: Kuti Tamás.

ST. CLARVILLE, O.: Kovách János.

TRENTON, N. J.: Rinyu György.

KEMÉNY GYÖRGY
ELŐADÁSAI MAGYARORSZÁGI UTJÁRÓL
ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI
MOZGÓKÉPEK

KISÉRETÉBEN

A legközelebbi előadások TOL EDOBAN, CLEVELANDBAN
és AKRONBAN lesznek.

RENDKIVÜLI ÉRDEKES KÉPEK Budapestről, a Hortobágy-
ról, a Dunántulról, Egerből, a Balatonról, Debrecenből, a Nagy-
alföldről, Kassáról, Székesfehérvárról, Szombathelyről, Mező-
kövesdről, a Bakonyból, Zircről. Pécsről, Kispérről és Magyar-
ország több más helyéről.

MINDENKI NÉZZE ÉS HALLGASSA
MEG EZT A RENDKIVÜLI ELŐADÁST